

end Menneffene vil tilstaa. Angaaende Fabrikarbejde i daerlig Luft, da kan der gøres meget til forbedring i saa Henseende. Vi bør ikke gøre, som fomme har gjort, arbejde i et Rum i 12 Timer om Dagen, hvor der ingent Sol eller frisk Luft kan trænge ind, og arbejde der, til Helbrede er ødelagt og saa forlade samme og sige: den eller den By er en Pesthule. Lad os fremholde og paavise alle de forfælske Goder, som paa det aandelige og det fysiske Omraade, lad os prøve at vejlede vore Landsmænd, naar de kommer hertil, saa hver kan finde sin rette Plads, og siden vejlede ham saaledes, at de Kræfter, der bor i ham, ikke skal blive misbrugt. C. L.

Længsel — Jængsel.

Det er den store Tænker Søren Kirkegaard, der fremfatter det filosofiske Spørgsmaal: „Hvad er Længsel?“ og svarer ligesaa filosofisk: „Jængsel“. Man maa, ved nøje Overvejelse af dette Ord erkende hvad Stærken udtalte om Angsalmen, han anden Gang gennemtaerfede: der er noget i det. Det meste af, hvad S. Kirkegaard har frevet, skal gennemtaerfelsesdygtigt for at kunne erkende om det, at der er noget i det. Han misforstaar af mange, og saa dybe Tænkere og Filosofer, hvis Tænkning mangler Simlens Lys.

Naar man standser lidt ved antydende Sætning af S. Kirkegaard: „Hvad er Længsel? Jængsel“, og saa standser lidt hos sig selv, ransager de indre Gemmer lidt i Forhold til den Verden, der ligger udenfor, den synlige eller usynlige, da bliver Resultatet: Hvilken tankerig Udtaelse. Længsel — man finder den hos Børnet i saa mange forskellige Former — men der er jærlig Længsel efter at blive frier, blive frigjort fra alt, hvad der holder Barnearene til. Omfiden kommer Børnet ud af dette Jængsel, det faar ligesom paa et frugtbart Dalsfjærg med Udflugt til de solbestemte Tander i det fjerne. Det er i Ungdommens Vaar, da der er nok af Kraft, Sundhed, Snifter, Planer og Forhaabninger, og dog under det alt sammen mærkes en drømmende Længsel, noget lig som Digteren har sunget det: Ud vil jeg, ud, o saa langt, langt, langt, over de høje Fjælde. — Man kommer ud over Fjældene, Solfinnet veg maaste for Skuggen, før man naaede Tinderne, og der, hvor man troede at skulle møde en dejlig og sorgfri Verden, blev det netop det modsatte. Man staar i Manddommens Aar og nærmer sig Alderdommens Grænse — endnu i Jængsel, endnu er der Længsel. Der er Grænser bagved og Grænser foran, som møder det længselsfulde Blik; men Lidbagesvejen er spærret, og foran er Grænserne trange — Alderdommens Aar. „Hvad er Længsel? — Jængsel.“ — Na saa er hele Mennefelivet jo bare Jængsel, efterdi det er fuldt af stadigt nye og sig gentagende Længsler. Men hvad er saa det for en underlig Gæst i Mennefelivet, der aldrig kan slaa sig til No med disse Kaar i denne Verden? Det er E v i g h e d e n; thi den er „Lagt i Mennefets Hjerte“ — som en har sagt — selv om Længselen har mange Former og Snifter, dybest set er det det Evige, der længes efter den Evige.

Mennefelvets bedste Sukke er Sukke efter Gud, — selv om dette ikke fortaas af de fleste; Længselen er en Sjælsnagelse efter Simlen — har en sagt. (S. W. Beecher) Længsel er Jængsel — faar sin aller dybeste Betydning i det aandelige Liv, og Mennefekt kommer ikke ud af dette Jængsel, før det naar Sjæl — hjem til Himmelen, Længselernes Maal. At Længsel er Jængsel, aandelig talt, kendes aller klarest, naar Sønnsbevidstheden vækkes i Mennefekt, naar det see alle de forskellige Sønns Baand, hvorved det er bundet — Lysterne og Begæringerne. Naar det opdager sig at være inden for Forbandelserne og Dommens uigennemtraengelige Mure, og Længselen efter Ubfrielse og sig gældende. Og Sandheden staar sig endnu tydeligere, at det er i Jængsel, naar det ved sin egen

Kraft og Anstrængelse forsøger at bryde Baandene og nedrive Murene — alt forgæves. Men er det faaledes, at Evigheden er lagt i Mennefets Hjerte, og Længselen er det Evige, der sukker efter den Evige, da betragter han vel ikke en saadan Jængselsfange med ligegyldig Mine? Nej, han har sendt sin Søn, for at han skal give de fangne Frie. De Mure, der indeslutter Sjælen, de Baand, der holder den bunden, maa brydes og bryttes. Men det er gjort (fuldbragt), har han selv sagt. Han gik ind i Jænglet, han løste Baandene og nedbrød Murene. Ja, maaste for alle andre, men vist ikke for mig, sukker den bundne Sjæl i sit Jængsel. Men i Fortvivlelsens Svøb voffer Længselen sig stærkere og stærkere, den udfolder sig ved den stærkligheds Barne, der fremmer en saadan længselsfuld Sjæl indse fra Evigheds Himmel, og med et brister det, Sjælen føler sig fri, Længselen faar Vinger og hæver sig som en jængende Lærke højt i det blaa — belt op til sit Ophav — Gud i Himmelen. Den føler det straks: her har jeg hjemme, deres Sang blander sig med hele den frigjorte Skare:

„Saa er der Land bag Dødens dunkle Strømme, Saa er der Vej igen til Livets Træ; Saa er der Haab for vore bedste Drømme, Saa er der Genjyn i Guds Naades Læ.“

(Chr. Richard.)

Men i Tro vandrer vi, ikke i Velskuelse. Sjælen er endnu i Jængsel, ja længe den er i Legemet; men den er frigjort fra det Jængsel, Satan ved Synden har bygget i denne Verden — Synden og Dommens Forbandelse. Derfor finder vi endnu Længselen i Mennefelivet — Længselen efter at blive „frigjort fra Fortrængelighedens Trældom til Guds Børns herlige Frihed“.

Ja, endnu er der noget af Jængsel, det mærkes paa Længselen, hvis Attraa udtales i det skønne Vers:

Mer Menhed og giv mig, Mer Kraft at gaa frem, Mer Frihed fra Jorden, Mer Længsel mod Hjem, Mer stiftet for Riget, Mer dygtig gør mig, Mer jalig og hellig, Mer Frelser lig dig.

Men dette er ikke Længselen, der ligner den vingefulde Jæg, ikke Længselen i det begrænsede, trange Jængsel; det er Længselen med Frevevinger, der hæver sig op til Evigheds Jæder, det er Længselen, der ikke standser af Alderdommens Grænse eller Dødens Flob, men hæver sig over det altsammen, staaende med Evighedsblikket ind i Frihedens fuldkomne Verden, — der, hvor ingen Baand skal hæmme dens Salighed og evige Lykke. Men Længselen er der indtil da, det kendes jærlig og sidst ved det mørke Dødens Jængsel Legemet maa igennem; men for den i Kristus frigjorte Sjæl — er Døden Jængsel lig Søbefornets i den sorte Muld — det er Væjen til nyt Liv, Væjen til den evige Livs- spires sande Udfoldelse — der naar den her i Livet bundne Længsel, men anlagt for Evigheden, sit Maal — den er fri; ingen Længsel mere — intet Jængsel mere.

Jesu Kristi Dødsdom.

Et iaktomt Dokument.

I Katedralen i Caferta, i Nærheden af Neapel, findes der et iaktomt og gribende Minde om Frelserens Død. Det er en Kobberplade, hvorpaa Jesu Kristi Dødsdom er indgraveret i det hebraiske Sprog. Ved Siden af Teksten staar følgende Bemærkning: „En lignende Plade er bleven sendt til hver enkelt Stemme.“

Drindelig blev denne mærkelige Kobberplade fundet i Byen Aquila i det tidligere Kongerige Neapel omkring Aar 1280 under nogle Udgravninger, som blev foretaget der. Den blev derefter længe opbevaret i Sakristiet i et Kartenserkloster i Nærheden af Neapel, indtil den endelig, indesluttet i en Kasse af Ibenhøft, overgaves til Katedralen i Caferta den 1. stor Fare for at blive

ført til Frankrig, og kun den Omstændighed, at Kartenserpaterne havde bragt ikke ubetydelige Fre for den franske Hær, gav deres Bønner om at faa Lov at beholde den højtinteressante Plade den forjættede Virkning.

Smidlertid blev Kobberpladen underkastet en grundig Underjøgelse af en Kommission af franske Kunstnere og Videnskabsmænd. Indskriften blev overjæt paa fransk, og — hvad der er det vigtigste — mod dens Egtthed havde man intet at indvende.

„Dom, udtalt af Pontius Pilatus, Landskøbing i Nedre-Gallia, lydende paa, at Jesus af Nazaret skal lide Døden paa Kors; 3. Kejser Tiberius's syttende Ageringsaar og paa den femogtjyvende Dag i Marts Maaned, i den hellige Stad Jerusalem, da Annas og Kaipas var Guds Præster og Offerpræster, har Pontius Pilatus, sidende paa Præsidents stolen, dømt Jesus af Nazaret til at dø paa et Kors mellem to Misdødere, da store og notoriske Vidnesbyrd fra Jolkets Side udfjæger:

- 1) Jesus er en Forsører; 2) Han er en Dpvgiler; 3) Han er en Tjende af Loven; 4) Han kalder sig falskelig Guds Søn; 5) Han er traadt ind i Templet, fulgt af en Jolkemængde, der har Palmeh og Hænderne.

Den første Centurion, Quirinius Cornelius, har faaet Befaling til at føre ham til Ketterstedet. Det er blevet forbudt alle fattige og rige Personer at hindre Jesu Død.

De Vidner, som har undertegnet Dømmen over Jesus, er følgende:

- 1. Daniel Roboni, Jarijeer; 2. Johannes Jaerbatel; 3. Naajael Robani; 4. Capet, Skrifte lærer.

Jesu skal føres ud af Staden Jerusalem gennem Porten Struena.

Stanitzja.

(„København“.)

I Gaar stod Stanitzja paa Peronen med sin Sirtjesdykt under Armen.

„Stal De rejse, Stanitzja?“ „Ja, Herre — hjem til Polen.“ Hun var kommen saa tidt, baade i Jor og i Aar, for at hente Pakker og Breve paa Skontoret, at jeg kendte hende godt. Og det morede mig at høre hendes gebrøfne Polst-Dykt.

Nu stod hendes Sjæne fulde af Vand.

„Men hvorfor rejser De nu? De er jo nylig kommen.“ „Ja, Herre! Men Mo'r er syg, meget syg. Og hun har slet ingen, der kan hjælpe hende. Derfor maa jeg hjem. Jeg vil freve i Gaar. Døbtstys lille Dreng havde skrevet for hende. Der stod kun, at jeg maatte komme, før hun døde.“

„Men hvor er da Deres Ja'r, Stanitzja?“

„Ja'r tog de for mange Aar siden. Min lille Søster, der nu er død, havde sammen med de andre Børn ikke villet bede til den hellige Jomfru paa Russisk i Stolen. Da Ja'r holdt med hende og sagde, hun skulde ikke. Saa tog de ham — og „Jore Bro'r“, der vilde forsvare Ja'r. Siden har vi aldrig set dem. De er maaste i Sibirien og har det endt. Men maaste er de døde. Ingen har villet sige os det. Siden da har Mo'r været saa svag — af Sorg.“

Jeg har maattet arbejde for os begge to. I Jor var jeg i Danmark og tjente mange Penge. Da jeg kom hjem, gav jeg Mo'r dem allesammen, og i Vinter fultede vi slet ikke, fordi jeg havde tjent saa godt om Sommeren.

Og i Aar havde jeg faaet min gamle Plads. Men nu skal jeg jo hjem, inden jeg endnu har tjent det mindste til Mo'r, der er saa syg. Maaste er hun død, inden jeg kommer, og saa er jeg ene tilbage — min Søster er død, Ja'r og Bro'r tog de russiske Gendærmer, og de giver aldrig tilbage, hvad de har taget — aldrig —

Saa kommer jeg igen til Danmark, for her er meget, meget bedre end hjemme i Polen. . . .

Toget bruste frem. Hun frøs i det tynde Bomuldstøj, saa hun rybede, og Taarerne løb ned ad hendes Kinder.

„Harvel, Herre!“ „Harvel, Stanitzja!“

Fred. Brodegaard & Co.,

som nylig introducerede deres Juveler og Urforretning for „Danfseren“'s Læjere, meddeler os, at de, naar de avorterer i danske Blade, snifter deres Raad skrevet paa klart og tydeligt Dansk. I Introduktions-Meddelelsen foreleden var Firmaet angivet som Fred. Brodegaard i Stedet for Fred. Brodegaard. Firmaet, der raader over to anjellige Butikslokaler, har følgende Adresse: Fred. Brodegaard & Co., Jewellers. Omaha. 109 No. 16 St. 115 So. 16 St. Den ny Plads. [Sjornehuiften.

Reford-Naende skandinaviske „Excursion“.

Chicago, 9. Maj 1908. — 1,028 Passagerer fra Vesten indfrevne gennem Cunard Linien's Minneapolis og Chicago-Kontorer for Treple-Screw Turbine Damperen „Carmania“, afgaaende fra New York 7. Dec. 1907, forlod Chicago 4. Dec. paa 4 Special-Toe. Disse Passagerer var hovedjærlig Skandinaver, som rejste hjem til Julehelgen, og de vil næsten alle returnere dette Joraar. Dette Aal faar alle tidligere Reforder fra Vesten for et Skib, der sejler til Liverpool eller skandinaviske Havne. Det største Antal af Vestboere tidligere (over 800) indfreves til Cunard-Damperen „Caronia“ for den store skandinaviske Midommer-Excursion, der sejlede fra New York 4. Juni 1907, hvor Passagererne ogsaa hovedjærlig var Skandinaver.

Andre Reforder for Cunard Linien's Excursions, hvor Skandinaver ogsaa var i Mjærtal, er: „Mauritania“ 30. Nov. — 689 Passagerer.

„Lucitania“ 14. Dec. — 792.

„New York Evening World“ for 3. Maj indeholder en Udtaelse af Kommissioner Bathorn, der returnerede fra Italien paa „Lucitania“. Han bad Kaptajnen om Lov til at gaa ned og se, hvordan 3. Klasse's Passagererne havde det. Han og „Outlook's“ Redaktør, Wm. B. Howland, spjste Profot sammen med Emigranterne, og de syntes saa godt om Koften, at de gif tilbage, og til sidst var der 200 første Klasse's Passagerer, der benyttede sig af Gæstfriheden ved tredje Klasse's Bord.

Direktionsmøde.

Om Gud vil afholder Direktionen for Danish Luth. Publ. House Møde under Aarsmødet i Waipaca. Hvis nogen har Sager, de snifter behandle af Direktionen, maa jaadanne være mig i Hænder senest d. 6. Juni. Uerbødigt

A. C. Weisman, 668 Inca Str., Denver, Colo.

Rejseplan for Pastor Winther.

- Maj 13. Fremont. " 15. Lincoln. " 17. Hampton. " 19. Staplehurst. " 21. Cordova. " 22. Verona. " 24. Minden. " 25. Bruih. " 26. Denver. " 29. Cushing. " 31. Dannebrog. Juni 1. Genoa. " 2. Lindjay. " 4. Plainview. " 3. Wisner. " 7. Ruffin.

Efterkrift. Paa Grund af særlige Omstændigheder bekendtgøres disse Møder uden Samraad med Præster og Menigheder. Er der Steder, hvor Møderne ikke kan afholdes bedes Meddelelse herom sendt til Pastor J. M. Th. Winther inden den 24. Maj, care af Adv. S. P. Jensen, Minden, Neb. G. B. Christianen.

NY TESTAMENTE. Mellemstilet Lommeformat, fint Læderbind, Guldsnit, runde Hjørner og Federal; Pris \$1.00. Mellemstilet Lommeformat, Silke-Shirting, Guldsnit, runde Hjørner og Federal; Pris 60c. Mellemstilet Lommeformat, Shirting, Guldsnit; Pris 50c. Mellemstilet Lommeformat, Shirting, Rødsnit; Pris 35c. Mellemstilet Lommeformat, hæftet paa Baand, latinske Typer i stærkt Omslag; Pris 20c. Alle de andre er med gotiske Typer, Storstilet i presset Shirtingsbind; Pris 60c. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Holder De vore Blade? „Danfseren“. Nyhedsblad, udkommer to Gange ugentlig, koster kun \$1.50 om Aaret. Det eneste danske Nyhedsblad, der udkommer to Gange om Ugen. „Danst lutherst Kirkeblad“. Officielt Organ for Den forenede danske luth. Kirke i Amerika, udkommer ugentlig og koster kun \$1.00 om Aaret. „De Unges Blad i Amerika“. Særlig for Ungdommen, udkommer en Gang om Maaned og koster 50c om Aaret. „Børnebladet“. Et illustreret Blad for Børnene, et udmærket Blad for Søndagskoler, udkommer ugentlig og koster 50c om Aaret. Send alle Bestillinger til DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBR.

NYT! MINISTERIALBOG, NYT! En ny Ministerialbog for Menigheden. Det er jo i god Orden at have alle de kirkelige Handlinger i Menigheden nedskrevet i systematisk Orden. Denne nye Udgave passer særlig for vort Samfunds Menigheder, da den er specielt linieret og inddelt til dette Brug. Den vil lette Præstens Arbejde med at udfærdige den aarlige Rapport til Samfundets Sekretær. Bogen er stærkt indbundet og koster \$4.00. DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, BLAIR, NEBR.

Fotografi-Albums. Vore nye Albums er de fineste og mest elegante Albums, der sælges. De er smagfuldt udstyrede med slebet Spejlglas sat i forgyldt Ramme og udfoldede i det fineste Silkeplæs i mest smagfulde Kulører. Indvendig ligner de Mahognitræ. Billige Priser. Fine Albums. Der er Plads til 75 Fotografier, store og smaa; endvidere er der en Skuffe, som kan rumme ca. 60 Fotografier ekstra. Det er ordnet til at sætte op, som Billedet viser. Dette Album er en Pryd i et Hjem og passer godt til at sættes paa det fine Bord i Stadsstuen og gemme Fotografier af Slægtninge, Venner og Bekendte. Prisen har været \$7.50. Nu sendes for \$4.00, saalænge Opdet godt indpakket og portofrit for \$4.00, saalænge Opdet godt indpakket og portofrit for \$4.00, saalænge Opdet godt indpakket og portofrit for \$4.00. SKRIV saa snart som muligt til Danish Lutheran Publ. House, Blair, Nebr., om De vil sikre Dem et af disse fine Albums.